

Mojžišova modlitba

Suspírium: „Nakloň svoj sluch, Hospodin, a odpovedz mi, lebo som úbohý a chudobný. Ochraňuj ma, veď som ti oddaný. Pomôž mi, svojmu služobníkovi; predsa si môj Boh, spolieham sa na teba! Zmiluj sa nado mnou, Pane, veď celý deň volám k tebe! Obveseľ dušu svojho služobníka, k tebe ju, Pane, povznášam.“ (Ž 86,1b-4) Amen.

Pieseň: Žalm č. 119: 1.verš: „Blahoslavení ľudia čistých ciest...”

Pozdrav: Ježiš hovorí: „Ja som ňa oslávil na zemi tým, že som dokonal dielo, ktoré si mi dal vykonať. A teraz ty, Otče, osláv ma u seba slávou, ktorú som mal pri tebe, skôr ako povstal svet!” (Jn 17, 4-5) Amen.

Suma evanjelia je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Druhom liste apoštola Pavla Korinťanom v 5. kapitole v osemnástom a v devätnástom verši takto: „To všetko je z Boha, ktorý nás zmieril so sebou skrze Krista a dal nám službu zmierenia. Veď Boh v Kristovi zmieril svet so sebou. Nepočítal ľuďom ich previnenia a nám uložil ohlasovať slovo zmierenia.” (IIKor 5,18-19) Amen.

Pieseň: Žalm č. 119:2-4. verše: „Nepravosť sa v nich viac nerozieti...”

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista, ktorý seba samého vydal za naše hriechy, aby nás vytrhol z terajšieho zlého veku podľa vôle Boha, nášho Otca. Jemu sláva na veky vekov.” (Gal 1,3-5) Amen.

Lekcia: Druhá kniha Mojžišova 34. kapitola 1-9. veršov: „Hospodin povedal Mojžišovi: „Vykreš dve kamenné tabule, ako boli predchádzajúce. Ja na ne napíšem slová, čo boli na predchádzajúcich tabuliach, ktoré si rozbil: Buď pripravený! Ráno vystúpiš na vrch Sinaj a na jeho končiari sa postavíš ku mne. Nikto však nesmie vystúpiť s tebou a nikto nech sa neukazuje na celom vrchu. Ba ani ovce, ani dobytok sa nesmú pásť oproti tomuto vrchu.” Mojžiš teda vykresal dve kamenné tabule, ako tie predchádzajúce. Včasráno vstal, vystúpil na vrch Sinaj, ako mu prikázal Hospodin a vzal do rúk obe kamenné tabule. Keď Hospodin zostúpil v oblaku, Mojžiš sa tam k nemu postavil a vzýval meno Hospodina. Hospodin prechádzal pred ním a volal: „Hospodin, Hospodin! Milosrdný, láskavý, zhovievavý, veľmi milostivý a verný Boh! Preukazuje milosť tisícom, odpúšťa vinu, zločin a hriech, ale nič nenecháva nepotrestané. Trestá vinu otcov na synoch a vnukoch do tretieho a štvrtého pokolenia.” Mojžiš sa rýchlo sklonil až po zem, klaňal sa a hovoril: „Pane, ak som získal tvoju priazeň, prosím, Pane, poď medzi nás! Je to síce tvrdošíjný ľud, ale odpusť nám viny a hriechy a prijmi nás ako svoje vlastníctvo.”

Modlitba: Zmiluj sa nad nami, Pane náš nebeský skrze Ježiša Krista, pretože k nám hovoríš zrozumiteľným spôsobom, no naše srdcia ťažko plnia Tvoju vôľu. Sme Ti vďační a vďačné, že Tvoja milosť stačí na všetky naše hriechy a našu nevďačnosť meníš každý deň na skutky, ktoré činia dobro iným. To nie my, ale Ty si veľký a mocný v nás. To nie my, ale Ty si zhovievavý. Vyznávame Ti, že nemôžeme a nevieme všetko opustiť, aj keď nás k tomu dnes voláš, ale hľadáme Ťa a očakávame Tvoju pomoc, pretože túžime po spáse. Ty si Pán pánov a Kráľ kráľov, u Teba je milosrdenstvo a pokoj. Oslavujeme Ťa vo svojej slabosti. Chválim Ťa i v našej biede a stojíme pri tých, ktorí plačú, chceme byť bratmi a sestrami všetkým, ktorých životy sú plné slz, ktorých ťažia bremená, ktorí sú duchovne paralyzovaní, osirelí a žijú zbavení Tvojej lásky. Nech naša všímavosť pomáha druhým v živote, prosíme napomáhaj k tomu živým slovom a Duchom Tvojím. Nech náš smiech robí radosť iným, nech svojím slovom slúžime životu, nech je naša prítomnosť druhým pomocou, prosíme, napomáhaj k tomu vlastným vedením a usmernením. Daj nám silu, drahý Kristus, vydávať svedectvo tam, kde žijeme. Mocou Ducha Svätého formuj naše životy a prosíme Ťa, Oživovateľ a Liečiteľ duší, aby si nás vzal tam, kde sme potrební. V mene Pánovom. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 572: „Bože náš, najvyšší Pane!“

Vzdych: „On dáva silu unavenému a bezmocnému veľkú udatnosť. Ale on mi povedal: „Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti.“ (Iz 40,29; IIK 12,9a) Amen.

Biblický text: Druhá Kniha Mojžišova 34. kapitola 8-9. verše: *„Mojžiš sa rýchlo sklonil až po zem, klaňal sa a hovoril: „Pane, ak som získal tvoju priazeň, prosím, Pane, poď medzi nás! Je to síce tvrdošijný ľud, ale odpusť nám viny a hriechy a prijmi nás ako svoje vlastníctvo.“*

**Milí bratia a drahé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu
Ježišovi Kristovi!**

Keď tvár človeka sa dotýka zeme, vtedy sa celkom pokloní pred Pánom. Poklona pred Hospodinom pre Mojžiša je každodenná realita, veď má s Ním hlbavý vzťah. Mojžiš koná tak, ako si zaumienil v srdci. Skláňa sa až po zem, a robí to rýchlo, lebo Božia majestátnosť je pre neho očividná. Veľkosť Hospodina. Božia moc. To je pre Mojžiša evidentné. Nepozera sa bokom, keď sa modlí, ale koná raz-dva, lebo táto poklona pre neho znamená všetko. Dotýkať sa zeme tvárou

bolo pre židovský národ neprístupné. Tvrdošijný ľud sa nepoklonil pred hocikým. Hlboká poklona u Mojžiša je vyznaním úcty a veleby. Rýchlo sa pokloniť znamená prijať Božiu svätosť a v nej sa umárať. U Boha prebývať znamená práve to. Poklona priama. Nie náhodne píše Mojžiš a my ako hymnu spievame: „Býval si naším príbytkom, ó, Pane...” (90. žalm 1. verš) V Biblii sa spomína, že Abrahám sa viackrát poklonil, napríklad keď privítal troch mužov - Boha v podobe anjelov, pri Mamreho duboch (IMojž 18) a keď sa prihovárал Chetitom, aby mu predali pozemok pre pohrebisko (IMojž 23) Jozefovi bratia sa Jozefovi, ktorý sa stal vládcom Egypta, skutočne poklonili, ako je to opísané v Prvej Knihe Mojžišovej v kapitole 42. vo veršoch 6-7: *„Jozef bol správcom Egypta, na jeho príkaz sa predávalo obilie všetkému ľudu. Keď prišli k nemu jeho bratia, poklonili sa pred ním tvárou až po zem. Keď Jozef zazrel svojich bratov, spoznal ich, no neprejavil to a rozprával sa s nimi tvrdo ako s cudzími ľuďmi. Spýtal sa ich: „Odkiaľ ste prišli?” Odpovedali: „Z Kanaánu, aby sme nakúpili potravu.”* Táto udalosť bola splnením Jozefových snov, ktoré mal o tom, že mu jeho rodina jedného dňa prejaví úctu. V Novom zákone len mudrci z Východu sa prišli pokloniť Synovi Božiemu, ako sa o tom zmienili Herodesovi, a to aj učinili: *„Keď uvideli hviezdu, naplnila ich veľmi veľká radosť. Vošli do domu, uvideli dieťaťko s jeho matkou Máriou. Padli na zem a klaňali sa mu. Otvorili svoje klenotnice a obetovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu.”* (Mt 2,10-11) Svedectvo Svätého Písma o Mojžišovi je obrovské. Keď Áron a Mirjam reptajú proti Mojžišovi, Boh sám vyznáva: *„Mojžiš bol veľmi pokorný človek, najpokornejší, aký kedy na zemi žil.”* (IVMojž 12,3) Keď Mojžiš končí svoju životnú púť, Božie Slovo reční: *„V Izraeli však už nepovstal prorok ako Mojžiš, ktorému by sa dal Hospodin poznať z tváre do tváre. Nikto iný sa mu nevyrovnal konaním znamení a zázrakov, ktoré ho poslal Hospodin konať v Egypte pred faraónom a pred všetkými jeho služobníkmi a celou jeho krajinou.”* (VMojž 34,10-11) V osobe Ježiša vidíme túto pokoru. Od Neho sa ju máme učiť, a od tých, ktorí túto pokoru

prijali z Jeho rúk. Byť tichý a pokorný v srdci. Skloniť sa až po zem vie len pokorný človek. Z tváre do tváre hľadiť s pokorou vie ten, ktorý sa úprimne modlí k Bohu. Mojžiš druhý krát podľa Božieho vedenia a velenia pripraví tabule. Všetko koná podľa Hospodinovho príkazu. Nič nevynechá, ale neustupuje po porážke, modlí sa, skloní sa rýchlo až po zem, aby ukázal pred Hospodinom, že Jeho modlitba vychádza zo srdca pre a za vlastných. Áno, aj za tvrdošijný ľud sa treba modliť. My sa urazíme. My sa spreneveríme. My odchádzame, ale Mojžiš, ktorý videl z tváre do tváre Hospodinovi, sa modlí. Ten človek zakúsi Božie zázraky a naplnenia Jeho zaslúob, ktorý sa pokloní pred Bohom. Ježiš v modlitbe Pánovej nás k tomu vedie. (viď. Mt 6,9-13) Ježiš vo veľkňazskej modlitbe k Otcovi nás k tomu vedie. (viď. Jn 17) Získať si priazeň Hospodinovu už netreba. Získať si Hospodinovu zhovievavosť už nie je potrebné. Dva tabule zákona sa skrze Krista naplnili, zákon je Ježišom naplnený, lebo v Ňom vidíme milosrdenstvo nebies, v Ňom sa zjavila spásonosná sila Božia. Smrťou Krista je dovŕšené naše spasenie. Ale Mojžišova modlitba je unikátom, v tom, že je úprimná a vyviera zo srdca, ktoré uverilo Hospodinovi a Jeho činom. Neoblomná dôvera v Pánovi vedie Mojžiša i viackrát pred Pána a vyznáva, že tvrdošijný ľud neprežije bez toho, aby Boh nebol pri nich. Pod' medzi nás. Aké ľahké to je, a predsa častokrát, to nevieme vysloviť. Žiadame si Božiu prítomnosť, ale o to prosieť, to už je pre nás také ťažké. Vynucujeme si Božiu štedrosť, zhovievavosť a milosrdenstvo, ale prosieť, aby prišiel medzi nás, to už nám nedovoľuje naša pýcha, naše vystatovanie sa, náš osobný tvrdošijný život. Ako by sme opísali náš modlitebný vzťah s Pánom? Len prosby o pomoc? Len žiadosti typu, čo chcem, ako to má zariadiť, prečo to má spraviť pre mňa? Boh nie je automat, ktorý nám dá to, čo sme si z ponuky vybrali a zaplatili. Odpustky tu nepomôžu. Jediný prístup k svätosti Pánovej je úprimné a pokorné srdce. Jediný vstup do svätyne je zostúpiť z výšin sveta a pokloniť sa, a to rýchlo a opravdivo. Tu pretváрка nemá čo hľadať. Kľúčom k vypočutiu modlitby je úprimnosť a pokora. Kľúčom k prijatiu je poklona a pravda o stave

vnútra. Pred Bohom, Ktorý skúma srdcia, sa nedá ujsť. Pred Bohom neutečieš, drahý brat. Pred svetom sa môžeš pretvarovať a reptáť. Pred svetom sa môžeš vykričať. Pred svetom do éteru môžeš sa aj na zem posadiť, ale pred Bohom len úprimnosť a pokora napomáha k zmene. Mojžiš si vyberá druhú možnosť. Mojžiš si vyberá druhé prijatie. Mojžiš začne i po zlatom býkovi, i po celkovej porážke, i po neuveriteľných prekážkach modliť sa. Pripraví všetko podľa Božích pokynov a pokloní sa. Nekontroluje sa, spustí laná, začne kopáť až dovtedy, kým nevyzná hriech, Jeho slová sú jednoduché, vie, že musí upustiť od toho, aby si každý deň naordinoval svoj vlastný sendvič stresu. Pre neho už street-food nestačí. Pre neho už pouličné státiá nemajú význam, uchýli sa po vykonanej službe do vlastnej modlitebnej komôrky a nalistuje si novú stať života, všetko vyzná pred Pánom, a začína nepeknými, škaredými a poškvrenými vecami. Modlitba je i dnes najväčšou výsadou, čo si dostal od Pána, pokor sa pred Ním, a buď k Nemu úprimný. Modlitba je i dnes najsilnejšou zbraňou, ktorú v každom čase môžeš použiť. Modlitba je i dnes najúčinnjšou horúcou linkou medzi nebom a zemou. Modlitba je i dnes najbezpečnejšou kotvou medzi búrlivými vlnami života. Modlitba je výdychom a nádychom našej duše. Drahý brat! Neumáraj svoju dušu v pochybnostiach! Drahá sestra! Nevstupuj do duchovných bojov bez panciera! Zamerajme sa na Toho, Ktorý koná a volajme Ho k sebe. Pod' medzi nás! Pod' do mojej triedy, kde sme takí odlišný. Pod' do môjho pracovného kolektívu, aby sme ťahali za jeden povraz. Pod' do môjho príbytku, aby som nebol sám / nebola sama. Pod' medzi nás hriešnych, biednych, malomocných, chorých, lakomých a pyšných. Pod', lebo bez Teba to nezvládneme. Pod', lebo s Tebou to bude ľahšie a úplnejšie. Pod'! Úprimné volanie na Pána! To je ono. To je skutočný plán, ktorý všetky naše ľudské hlavolamy vyrieši. Volajme úprimne na Pána, a On prichádza, lebo u Neho je milosť, milosrdenstvo a pomoc. V Kristovi zavelil a zachránil nás, vytrhol nás z moci zla, a ponúkol život blahoslavený, slasťou naplní, aby už nie zákon panoval v našich údoch, ale evanjelium života nás prebudilo na slobodu,

kde duša sa neubíja na smrť, ale úprimne vyzná svoje hriechy a povie pred Pánom pravdu o stave jednotlivca a kresťanskej komunity. Odpoveďou Božou je Kristus. Ak Jeho osobu si vyberieme, všetko bude iné, istejšie a ľahšie. Zbav sa vlastnej masky, prijmi Ježišovo ľahké bremeno, a uvidíš, že žiť s Bohom, milovať blížneho a bojovať proti hriechu je požehnaním nebies, lebo On ňa berie ako svoje vlastníctvo. Amen.

Modlitba: „Bože, ty si môj Boh! Hľadám ňa za úsvitu, moja duša prahne po tebe. Po tebe túži moje telo ako suchá a pustá zem bez vody. Tak ňa chcem uzrieť vo svätyni, aby som videl tvoju moc a slávu. Veď tvoja milosť je lepšia ako život, moje pery ňa budú velebiť. Budem ňa žehnať po celý život, v tvojom mene budem dvíhať ruky.“ (Ž 63,2-5)

„A Duch i nevesta hovoria: „Príď!“ A ten, kto počúva, nech povie: „Príď!“ Kto je smädný, nech príde; kto chce, nech si zadarmo naberie vody života.“ (Zjav 22,17)

„Bratia moji, nespájajte vieru v nášho Pána slávy, Ježiša Krista, s uprednostňovaním niekoho.“ (Jk 2,1)

„Láska nech je nepokrytecká. Sprotivte si zlo, pridržajte sa dobra.“ (R 12,9)

„Túžime však, aby každý z vás prejavoval rovnakú horlivosť za plné rozvinutie nádeje až do konca, aby ste nezleniveli, ale aby ste napodobňovali tých, čo sú pre vieru a trpezlivosť dedičmi prisľúbení.“ (Žid 6,11-12)

„Ježiš v dňoch svojho pozemského života mocným hlasom a so slzami prednášal modlitby a prosby tomu, ktorý ho mohol zachrániť pred smrťou, a bol vypočutý pre svoju bohabojnosť. A hoci bol Synom, vo svojom utrpení sa naučil poslušnosti, a keď dosiahol dokonalosť, stal sa pôvodcom večnej spásy pre všetkých, čo ho poslúchajú, keď ho Boh vyhlásil za veľkňaza na spôsob Melchisedeka.“ (Žid 5,7-10) **Modlitba Pánova**

Ofera: „Nezabúdajte na pohostinnosť, lebo niektorí vďaka nej prijali ako hostí anjelov, hoci o tom nevedeli.“ (Žid 13,2)

Požehnanie: „Naňho zložte všetky svoje starosti, lebo on sa o vás stará.“ (IPt 5,7) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 244: „Vďaka Ti buď, Pane...”